

SAVITRI

Sri Aurobindo

Boek II Het Boek van de Wereldreiziger

Canto XIV De Wereldziel

Geschreven door Alok Pandey
Vertaald door Chris Duindam

BOEK TWEE
Het Boek van de Wereldreiziger
Canto Veertien
De Wereldziel

Openingsopmerkingen voor het Canto

Aswapati is, in zijn zoektocht naar de meestersleutel, die de aardenatuur zou verheffen naar de goddelijkheid, die er diep in verborgen is, aangekomen bij een of andere uitgestrekte onpersoonlijke toestand. Het is een toestand van statische kalmte, een krachtige en absolute stilte, een getuigetoestand van opperste gelijkmoedigheid naar de wereld en de mensheid en de schepping. Dit kan de uiteindelijke bestemming niet zijn, ofschoon velen erin zouden rusten en het prijzen als nirvana. Maar het is alleen een mentaal nirvana en de sleutel, waarnaar hij zoekt, is hier niet. Daarom waagt hij zich verder, maar er lijkt geen route te zijn, behalve een uitgangsdeur van ontsnapping. Er opent echter voor hem, in antwoord op zijn zoeken, een bron of een tunnel, waarnaar hij verder kan reizen. Door deze passage gaat hij juist het hart binnen van de wereld, waar hij de Wereldziel zou ontmoeten en de Wereldmoeder.

Hij gaat het Kosmische Bewustzijn binnen. Wanneer hij diep duikt in het hart van het Mysterie, komt hij in contact met het Kosmische Wezen, de Wereldziel, die de voorwaartse mars beweegt van de schepping en alles beheert, dat in zijn uitgestrekte Bewustzijn en Wezen is. Er is een prachtige beschrijving van de passage en de mooie ontmoeting met het Kosmische Wezen. Hier komen de zielen, nadat zij vertrekken uit het lichaam en na een periode van assimilerende rust keren zij terug naar de aarde om hun reis voort te zetten door middel van andere levens. Deze cyclus gaat door, totdat zij kunnen ontsnappen in het Transcendente Verdere (Nirvana) of kiezen om iets Nieuws naar beneden te brengen uit het Ongemanifesteerde Transcendente in het kosmische en het een algemene mogelijkheid maken. Dit zoekt Aswapati en gedreven door zijn aspiratie bereikt hij haar diepste meest innerlijke kern, waar hij de darshan heeft van de Wereldmoeder. Zij opent de deuren van de Hogere hemisfeer. Omdat zonder Haar Genade men niet verder kan gaan in het Verdere. Zij is de MahaMaya, die staat op de grenzen van de Eeuwigheid.

God's Geheime Tunnel, P. 289

Openingsopmerkingen

Nu komt hij plotseling voorbij een verborgen passage, een bron of een tunnel, waardoor hij verder kan gaan.

Een bedekt antwoord

Een bedekt antwoord kwam op zijn zoeken.

Een plotselinge passage opent voor zijn innerlijke zicht, zelfs terwijl hij onderzoekt en zoekt om verder te gaan.

Een kluizenaarspoort

Op een verre glinsterende achtergrond van Denkvermogen-Ruimte
Werd een stralende mond gezien, een lumineuze schacht;
Het leek een kluizenaarspoort, mijmerend van vreugde,
Een gesluierd toevluchtsoord en ontsnapping naar mysterie.

In een of andere diepe achtergrond van de Denk-Ruimte ziet hij een schacht van licht, alsof het leidt naar een of ander diepzinnig mysterie. Het leek op een gloeiende mond, een eenzame poort van vreugde in een domein van stilte en vrede, of een terugtrekking naar een of andere onbekende grootsheid.

Een tunnel van God

Weg van de onbevredigde oppervlakkige wereld
Vluchtte het in de boezem van het onbekende,
Een wel, een tunnel van de diepten van God.

Het was, alsof een wel of een tunnel gegraven was, die iemand ver leidt van de oppervlakte agitatie naar de boezem van God.

Mystieke groef van hoop

Het dompelde onder alsof een mystieke groef van hoop
Door vele lagen van vormloos stemloos zelf
Om de laatste diepte te bereiken van wereld's hart,
En vanuit dat hart golfde een woordloze roep,
Smekend met een of ander stil ondoordringbaar Denkvermogen,
Een of ander gepassioneerd ongezien verlangen vertolkend.

Het was, alsof een mystieke groef van hoop leidde door veel dagen van stil, vormloos zelf om de laatste diepte te bereiken van wereld's hart. Hij werd ernaar toegetrokken,

alsof hij geroepen was zonder een stem of woord naar een of andere diepe passie van de Goddelijke Speler, die de wereld tot bestaan gebracht had. Het antwoord op het mysterie van de schepping, die het denkvermogen's uitgestrekte onpersoonlijke zelf niet kon beantwoorden, leken hier te zijn.

Een wenkende vinger van heimelijkheid

Alsof een wenkende vinger van heimelijkheid,
Uitgestrekt in een kristallen stemming van sfeer,
Die vanuit een of andere nabije verborgen diepte naar hem wees,
Alsof een boodschap van wereld's diepe ziel,
Een teken van een verschuilende vreugde,
Die stroomde uit een beker van broedende zaligheid,
Glinsterde er ongemerkt in het Denkvermogen
Een stomme en vibrerende extase van licht naar buiten,
Een passie en fijngevoeligheid van rooskleurig vuur.

Het was, alsof een vinger van heimelijkheid hem stilletjes riep, door een uitnodigend gebaar, dat uitgestrekt is in die atmosfeer van de lumineuze vreugde, die wees naar een of andere verborgen innerlijke diepte. Het was, alsof de wereld's diepe ziel een boodschap gestuurd had, die verwees naar een of andere loerende vreugde en broedende zaligheid. Een stomme en huiverende extase van licht en een passie en fijngevoeligheid van een gloeiend roosgelijk vuur, dat glinsterend gemak en vreugde geeft, alsof het sloop in het zelf van het Denkvermogen.

Slotopmerkingen

Aswapati had het Zelf van het Denkvermogen bereikt, maar de Ziel van de wereld en zijn mystieke hart werd nog niet gezien. Nu vindt hij een verlaten ingangspoort naar het hart van de wereld, een poort van vreugde en de passie, die in het wereldspel gaat.

Het Kosmische Geluid, P. 289-290

Openingsopmerkingen

De oorspronkelijke beroering van de schepping is een kosmische vibratie. Het oorspronkelijke geluid verspreidt zich vervolgens in verscheidene trillende modi. Van deze is, wat we ervaren als geluid, de grofste uiterlijke vibratie. Maar hierachter is een subtiele wereld, die opklimt in een reeks, die opgebouwd is door geluidsvibraties. De wetenschap van ons bewustzijn afstemmen op dit innerlijke geluid staat bekend als Nada Yoga. Hier zien we Aswapati, die reist door de subliminale lagen van het bewustzijn door middel van dit geluid.

Het verloren spirituele huis

Als een, die nabij zijn verloren spirituele huis getrokken wordt,
Nu de nabijheid voelt van een wachtende liefde,
In een schemerige en bevende doorgang,
Die hem insloot van dag en nacht's achtervolging,
Reisde hij, geleid door een mysterieus geluid.

Aswapati voelt nu een binnenwaartse trek, alsof iemand getrokken wordt naar een waar spiritueel huis, vanwaar men afgedwaald was. Hij voelt, alsof zijn geheime minnaar en enkele beminde wacht op zijn thuiskomst. Door een schemerige en trillende doorgang, die voorbij de Tijd's navolging reikte, wordt Aswapati verder geleid door een mysterieus geluid.

Het was alle geluiden

Een murmelen, veelvoudig en eenzaam,
Was op zijn beurt alle geluiden, maar toch steeds hetzelfde.

Dit innerlijke geluid werd eerst ervaren als een kosmisch murmelen, een enkel geluid, dat in zich alle geluiden bevatte.

Een manende stem

Een verborgen roep om een onvoorziene heerlijkheid
Met de manende stem van een, die lang bekend en goed geliefd is,
Maar naamloos voor het niet herinnerende denkvermogen,
Leidde het het spijbelende hart naar verrukking terug.

Ogenblikkelijk leek het een manende stem van een lang gekende geliefde, die ons riep om te sporten met heerlijkheid, onze harten naderbij trok, die afgedwaald zijn, zelfs met verrukking, ofschoon onze denkvermogens de Naam niet meer herinneren van onze lang verloren Beminde.

Onsterfelijke kreet

De onsterfelijke kreet verrukte het gevangen oor.

De roep en de kreet sleepten onze oren mee om gevangen te blijven in de melodie. Het was een onsterfelijke kreet, die volhardde gedurende de verandering van het lichaam en de naam en de geboorte en de dood.

Fluistering rond de ziel

Dan, met het verlagen van zijn gebiedende mysterie,
Zonk het tot een fluistering, die cirkelde rond de ziel.

Dan verandert het langzaam van zijn keizerlijke toon in een fluistering, die de ziel omgeeft.

Eenzame fluit

Het leek op het smachten van een eenzame fluit,
Die zwierf langs de kusten van het geheugen
En de ogen vulde met tranen van verlangende vreugde.

Het was een hunkering van een eenzame fluit, die ons roept door de kusten van het geheugen en onze ogen vult met de tranen van verlangende vreugde.

Magisch reveille

Een krekel's gehaaste en onstuimige enkele noot
Markeerde met zijn schrille melodie nacht's maanloze zwijgen
En hamerde op een zenuw van mystieke slaap
Zijn hoge aanhoudende magische reveille.

Het was als de schrille melodie van de krekel in de maanloze nacht, die ons roept tot waakzaamheid door middel van een magisch reveille op een of andere geheime zenuw in trance.

Enkelbelletjes

Een rinkelende zilveren lach van enkelbelletjes
Reisde langs de wegen van een eenzaam hart;
Zijn dans bracht vertroosting voor een eeuwige eenzaamheid:
Een oude vergeten liefde kwam snikkend.

De geluiden werden alsof van enkelbelletjes van de godin van heerlijkheid, die danst langs de wegen, en het eenzame hart vult met lieflijkheid en vreugde.

Bijengezoem

Of van een verre harmonieuze afstand gehoord
Leek het bij tijden de tinkelende gang van een lange karavaan,
Of een uitgestrekt oerwoud's hymne,
De plechtige herinnering van een tempelgong,
De als bijen zoemende honingdronkenschap op zomereilanden,
Vurig van extase in een sluimerend middaguur,
Of de verre lofzang van een pelgrim zee.

Of het was als het gerinkel van bellen van verweg, zoals gehoord wordt, wanneer een karavaan voorbijkomt op een afstand, of van een boshymne of van een tempelbel. Het werd soms gehoord als het gezoem van bijen, die dronken zijn van de honing van bloemen en gevuld met de extase op zomereilanden. Of anders klonk het als de verre lofzang van een zee met haar golven, die een pelgrimage uitvoeren van kust tot kust.

Slotopmerkingen

Deze ervaringen van een innerlijk gehoor zijn welbekend voor yogi's en komen als ons innerlijke wezen zich opent naar hogere toestanden van bewustzijn.

De Onzichtbare Beminde, P. 290-291

Openingsopmerkingen

Het is de psychische wereld, waar alles mooi en zaligvol is; waar alles gewaar is van de Goddelijke Beminde, zelfs ofschoon zonder vorm.

Mystiek geluk

Een wierook dreef door de trillende lucht,
Een mystiek geluk beefde in de borst
Alsof de onzichtbare Geliefde was gekomen
En de plotselinge liefde aannam van een gezicht
En dichtbij blijde handen konden zijn vluchtige voeten grijpen
En de wereld veranderen met de schoonheid van een glimlach.

De Aanwezigheid van de onzichtbare Beminde werd gevoeld door de geur, die in de lucht dreef van dit domein. Aswapati's hart sidderde met een mystiek geluk, dat de nabijheid aangaf van iemand, die lang bemind en gezocht was en die genaderd was en een lieflijk gezicht aannam. Zijn handen verlangden om die voeten te grijpen, opdat zij niet zouden verdwijnen. De wereld zou kunnen veranderen door Zijn gelukzalige glimlach.

Prachtig lichaamsloos gebied

Hij kwam in een prachtig lichaamsloos gebied,
Het thuis van een hartstocht zonder naam of stem,
Hij voelde een diepte, die antwoordde op iedere hoogte,
Een uithoek was gevonden, die alle werelden kon omarmen,
Een punt, dat de bewuste knoop was van de Ruimte,
Een eeuwig uur in het hart van de Tijd.

Het was een werkelijkheid van lichaamsloze verwondering en schoonheid, die gevoeld werd door een intrinsiek zielsbesef. Het was het huis van passie zonder naam of stem. Terwijl Aswapati deze diepten binnenging, voelde hij een corresponderende hoogte voorbij hoogte. Dit was de knoop, vanwaar alle werelden tevoorschijn kwamen, een punt van bewuste Ruimte, een eeuwig moment in het hart van de Tijd.

Ziel van de wereld

De stille Ziel van de hele wereld was daar:
Een Wezen leefde er, een Tegenwoordigheid en een Vermogen,
Een enkel persoon, die zichzelf was en alles
En de gekoesterde Natuur's lieflijke en gevaarlijke kloppen
Herschappen in goddelijke en zuivere slagen.

Hier ontmoette Aswapati de stille Ziel van de wereld. Hij was een Wezen en een Aanwezigheid en een Vermogen en toch was Hij, zelfs ofschoon een enkele Persoon, het Al. Hij herbergde en hield binnen Zijn hart de lieflijke en gevaarlijke kloppingen van de Natuur, die binnen Hem omgezet werden in goddelijke slagen.

Een, die lief kon hebben zonder wederkeer van liefde

Een, die lief kon hebben zonder wederkeer van liefde,
Het slechtste ontmoeten en het keren tot het beste,
Het heelde de bittere wreedheden van de aarde,
En transformeerde alle ervaring tot geluk;
Tussenbeide komend in de paden vol verdriet van de geboorte,
Schommelde het de wieg van het kosmische Kind
En stilde al het geween met zijn hand van vreugde;
Het leidde kwade dingen naar hun geheime goed,
Het keerde gekwelde valsheid in een gelukkige waarheid;
Zijn vermogen was goddelijkheid te openbaren.

Hier was de onvoorwaardelijke liefde, waar men naar verlangt en niet kan vinden. Deze liefde heelde alle bitterheid en wreedheid en zette alle dingen om in heerlijkheid. Terwijl het tussenbeide kwam op de verdrietige paden van de geboorte, wiegde het de ziel in de kosmische wieg en stilde zijn wenen met zijn handen van vreugde. Deze liefde leidde alle dingen, het kwaad inbegrepen, naar het geheime goede, dat zij vanbinnen behouden hadden. Het veranderde valsheid in gelukkige waarheid. Zijn vermogen openbaarde de goddelijkheid, die verborgen is in alle dingen.

Slotopmerkingen

We zien hier Aswapati, die de psychische wereld binnengaat, waar de Kosmische Goddelijke's Aanwezigheid hoogst concreet ervaren wordt. Hier vindt men alle dingen in hun goddelijke zuiverheid en de liefde en lieflijkheid en zaligheid en geluk, die onze levens opnieuw kan maken.

Het Zaad van God, P. 291

Openingsopmerkingen

Ofschoon de hele schepping tevoorschijn komt uit de Ene, heeft het Goddelijke het bezaaid met iets, dat direct tevoorschijn komt uit Zijn eigen Wezen. Dit zijn de zielzaden, die uiteindelijk zullen bloesemen in het psychische wezen door een proces van geboorte en dood en wedergeboorte.

Het Eeuwige is herboren

Oneindig, gelijkgestemd met het denkvermogen van God,
Droeg het in zich een zaad, een vlam,
Een zaad, waaruit het Eeuwige wordt herboren,
Een vlam, die de dood herroept in sterfelijke dingen.

Het kosmische Goddelijke is een met het Transcendente Goddelijke, ofschoon in een verschillend evenwicht. Hij betreft alle dingen van de Transcendente 'God' en deelt Zijn oneindigheid. In Zijn schoot draagt Hij het zaad van het Eeuwige, dat het spel van Ruimte en Tijd zou binnengaan door geboorte en dood. Het doeleinde van dit proces is zo, dat dit zaad zou kunnen groeien en de goddelijke mogelijkheid manifesteren, die er inherent in is. De onsterfelijke psychische vlam wordt in Zijn schoot van liefde behouden en groeit door Zijn aanraking naar steeds hogere toestanden.

Intimiteit van God

Alles groeide verwant aan alles en zichzelf en nabij;
De intimiteit van God was overal,
Geen sluier werd gevoeld, geen ruwe inerte barrière,
Afstand kon niet verdelen, Tijd kon niet veranderen.

Hier verwijlde men in de eenheid van God met zijn schepping. Hij werd gevoeld zonder een sluier of enige barrière van objecten of Ruimte en Tijd overal en in alle wezens als hetzelfde in essentie en substantie.

Ether van onsterfelijke liefde

Een vuur van passie brandde in geest's diepten,
Een constante aanraking van lieflijkheid verbond alle harten,
De klopp van één adoratie's enkele zaligheid
In een verrukte ether van onsterfelijke liefde.

In die geestesdiepten brandde er een vuur van een goddelijke passie. Er werd een aanraking gevoeld van een lieflijkheid, die alle harten verbindt in een koord van eenheid en zaligheid. Een hymne van aanbidding klopte in die ruimte, die ondersteund en omgeven was door een verrukte ether van onsterfelijke liefde.

Universele harmonieën

Een innerlijk geluk woonde in al,
Een besef van universele harmonieën,
Een onmetelijke zekere eeuwigheid
Van waarheid en schoonheid en goed en een gemaakte vreugde.

Alle onenigheden hielden daar op, en versmolten in universele harmonieën en een innerlijk geluk, dat verbleef in alle wezens. Er was een zekerheid voorbij enige maat in een gebied van waarheid en schoonheid en het goede en de vreugde, die een gemaakt waren.

Slotopmerkingen

Het is de psychische wereld, waarin Aswapati gestapt is in zijn zoektocht naar de deur naar het Verdere. Het is een wereld, waarin alle zielen elkaar ontmoeten in een gelukkige en harmonieuze omarming.

De Wereld van Zielen 1, p. 291-292

Openingsopmerkingen

Dit is de psychische wereld, waar onze zielen rust en vrede vinden, wanneer we 's nachts en na de dood rusten.

Opwellende kern van het eindige leven

Hier was de opwellende kern van het eindige leven;
Een vormloze geest werd de ziel van de vorm.

Het is de kern van al het eindige leven, omdat hier de vormloze Geest binnengaat in verschillende vormen als de ziel ervan.

Zielstof

Al daar was ziel of gemaakt van loutere zielstof;
Een hemel van ziel bedekte een diepe zielengrond.

Het is de psychische wereld, waar alles, de grond van het wezen en de hemel boven inbegrepen, waar alles gebouwd wordt door de goddelijke substantie, waarvan de ziel gemaakt is.

Spiritueel besef

Alles was hier gekend door een spiritueel besef:
Denken was daar niet, maar een kennis nabij en één
Greep alle dingen aan door een bewogen identiteit,
Een sympathie van zelf voor andere zelve,
De aanraking van bewustzijn aan bewustzijn
En wezen's kijk op wezen met de meest innerlijke blik
En hart blootgelegd voor hart zonder muren van spraak
En de eenstemmigheid van ziende geesten
In myriaden lumineuze vormen met de ene God.

De grove en subtiele zintuigen, die we hier gebruiken in de subtiele werelden, werden vervangen door spirituele zintuigen, die gemakkelijk antwoorden op goddelijke dingen. Het middel van kennen was eerder door een directe identiteit dan door enige soort analyse of gevolgtrekking, zoals we hier gebruiken. Communicatie onder wezens van deze wereld was direct door sympathie en het contact van het bewustzijn zonder behoefte aan enig instrument. Er was geen barrière van spraak nodig, omdat ieder de ander volmaakt begreep met het denkvermogen, dat werkt in vereniging met andere denkvermogens en harten die voelen naar hart. Al deze wederzijdse eenheid werd gevoeld in een toestand van eenheid met God.

Een mystieke beweging

Leven was daar niet, maar een gepassioneerde kracht,
Fijner dan fijnheid, dieper dan de diepten,
Gevoeld als subtiel en spiritueel vermogen,
Een huivering vanuit de ziel naar antwoordende ziel,
Een mystieke beweging, een nabije invloed,
Een vrije en gelukkige, intense benadering
Van wezen tot wezen zonder scherm of belemmering,
Zonder welke leven en liefde nimmer hadden bestaan.

De ziel leeft niet door de adem, maar door de kracht en de energie van de Heer. Dit goddelijke vermogen, dat de ziel doordringt, werd gevoeld als het fijnste en diepste vermogen, dat opwilde van de ene ziel naar de andere, terwijl het uitreikte van iemand's eigen diepte naar een ander's diepte. Er is in dat leven een identiteit van nabijheid, zoals we dat nauwelijks hier kunnen vinden, een mystieke beweging van het ene wezen naar het andere in vrijheid en vreugde. Dit was ware liefde en waar leven, die iemand daar ervaarde.

Er was geen lichaam nodig

Er was geen lichaam, want lichamen waren niet nodig,
De ziel zelf was zijn eigen onsterfelijke vorm
En voelde onmiddellijk de aanraking van andere zielen
Dichtbij, zaligvol, concreet, wonderbaarlijk waar.

De onsterfelijke ziel was er zonder een lichaam, dat niet meer nodig was. De zielspersoonlijkheid was er, die antwoordde op de aanraking van andere zielen op een nabije, concrete, zaligvolle en prachtige manier dan men zich ooit kan voorstellen.

Slotopmerkingen

Dit is de mooie psychische toestand, waarvan iets zelfs hier ervaren kan worden door diegenen, die ontwaakt zijn in hun ziel. Het is een glimp van wat het leven wordt, wanneer we onze ziel realiseren en erin en erdoor leven.

De Wereld van de Zielen 2 p. 292-293

Openingsopmerkingen

De zielwereld of de psychische wereld wordt niet gevonden in de vitale en mentale domeinen, maar veel dieper. Het is juist de kern, waarin we binnengaan in diepe slaap om verjongd terug te keren, zelfs door enkele minuten van contact ermee.

Dingen kennen door hun ziel

Zoals men in de slaap door lumineuze dromen wandelt
En, bewust, de waarheid kent, die hun gedaanten betekenen,
Hier, waar werkelijkheid zijn eigen droom was,
Kende hij dingen door hun ziel en niet hun vorm:
Zoals degenen, die lang in liefde verenigd hebben geleefd
Geen woord noch teken nodig hebben voor hart's antwoord naar hart,
Ontmoette hij en communiceerde zonder barrière van spraak
Met wezens, ongesluierd door een materieel raamwerk.

Zoals, wanneer we bewegen door lumineuze dromen, terwijl we de betekenis weten van ieder symbool, zo was ook de waarheid van dingen zelf-evident hier, eerder door een dieper zielbesef en zielcontact dan door een uiterlijke vorm, waardoor we proberen te weten. In feite werden de dromen van de zielen hier vertaald in werkelijkheid. Spraak was niet noodzakelijk om te communiceren, omdat men kon begrijpen in stilte, net zoals twee personen, die een worden in liefde gedurende jaren, elkaar kennen en noch een woord nodig hebben of een gebaar om te communiceren. In dit zielbestaan, dat leeg is van een materieel raamwerk, waardoor het hier werkt, was communicatie eenvoudig en gemakkelijk, spontaan en direct.

Spiritueel landschap

Er was een vreemd spiritueel landschap,
Een lieflijkheid van meren en stromen en heuvels,
Een stroming, een vastheid in een zielenruimte,
En vlakten en valleien, landstreken van zielenvreugde,
En tuinen, die bloemgewesten waren van de geest,
Zijn meditaties van geschakeerde rêverie.

De psychische wereld is een wereld van schoonheid met prachtige meren en stromen en heuvels en scenes, die stroomden en zichzelf fixeerden in de zielsruimte. Valleien en vlakten werden uitgestrektheden van zielsvreugde. Er waren tuinen met bloemenstreken voor de geest om te bewegen in een meditatieve staat.

Adem van oneindigheid

Lucht was de adem van een zuivere oneindigheid.

In die wereld ademde men de zuivere oneindigheid van de Geest.

Tinten en aromas

Een aroma dwaalde door een kleurige waas,
Alsof de geur en kleur van alle zoete bloemen
Zich vermengd hadden om hemel's atmosfeer te kopiëren.

De lucht werd gevuld met trillende kleuren en een aroma, dat de geur en tint
sommeerde van alle bloemen. De hele atmosfeer was zwaar en mooi.

Alles was mooi

Aanlokkelijk voor de ziel en niet voor het oog
Woonde schoonheid daar thuis in haar eigen huis,
Daar was alles mooi uit zichzelf
En had niet de pracht van een gewaad nodig.

De schoonheid, die men daar voelde en ervaarde, had het oog niet nodig. Het was
aanlokkelijk voor het zielsbesef. In feite was het, alsof het juist het huis van
Schoonheid, onpersoonlijk, universeel en emanerend, voelde in alles en overal. Het
had geen vorm nodig om zich uit te drukken.

Lichamen van de Goden

Alle voorwerpen waren als lichamen van de Goden,
Een geestensymbool, dat een ziel omringde,
Want wereld en zelf waren één werkelijkheid.

De objecten zelf waren extensies van het zelf en de lichamen van goddelijke
aspecten en vermogens. De ziel zelf was omgeven door geestensymbolen. De wereld
en het zelf en alles, dat er was, was een enkele werkelijkheid, voor altijd mooi en
zaligvol.

Slotopmerkingen

Dit is de mooie wereld, een wereld, die zelfs voorbij onze voorstelling en opvatting is,
die onze zielen uiteindelijk bereiken na hun reis door de vitale en mentale werelden,
die volgt op de lichaam's dood.

Tussen Dood en Wedergeboorte, P. 293-294

Openingsopmerkingen

Hier arriveren uiteindelijk onze zielen om te rusten, nadat het lichaam wegvalt. Hier moeten zij het verleden assimileren en zich voorbereiden op de toekomst.

Internatale trance

Gedompeld in stemloze internatale trance
Zaten de wezens, die eens vormen op aarde droegen daar
In schijnende kamers van spirituele slaap.

Onze ziel keert uiteindelijk terug naar zijn ingeboren psychische wereld na het afschudden van de mantels, de er omheen gesponnen zijn door het denkvermogen, het vitale en het fysieke lichaam. Hier gaat het binnen in een toestand van diepe spirituele slaap, een trance van stilte tussen de acties van de verschillende levens op aarde.

Wereld's diepe ziel

Vorbijgegaan waren de pilaarposten van geboorte en dood,
Vorbijgegaan was hun kleine scene van symbolische daden,
Vorbijgegaan waren de hemelen en de hellen van hun lange weg;
Zij waren teruggekeerd in de wereld's diepe ziel.

Terwijl hij langs de pijlerpalen gaat van geboorte en ook van dood, de scenes en handelingen voorbijgaat van een gegeven leven, de vitale hemelen en helgelijke werelden voorbijgaat, gaat de ziel terug naar de Wereld-Ziel. Hier reikt de dood niet, noch de kwelling en de worsteling van de wereld.

Zwangere rust.

Alles was nu samengebracht in een zwangere rust:
Persoon en natuur leden onder een sluimerverandering.

De ziel gaat nu binnen in een toestand van rust, die gevuld is met nieuwe mogelijkheden. Het is nu in zijn eigen ware staat en niet onder de bedekking en omhulsels van de natuur, waardoor het de schepping ervaart. In zijn slaap ondergaat het deze verandering, terwijl de mantels en bedekkingen afvallen.

Profetisch voor een nieuwe persoonlijkheid

In trance verzamelden zij hun voorbije zelden terug,
In een achtergrondgeheugen's voorziende mijmering,
Profetisch voor een nieuwe persoonlijkheid,
Werd de landkaart van hun komende bestemming's koers opgesteld:
Als erfgenamen van hun verleden, hun toekomst's ontdekkers,
Keurvorsten van hun eigen zelfgekozen lot,
Wachtten zij op het avontuur van nieuw leven.

In deze toestand van trance assimileert de ziel de essentie van ervaringen van het leven, dat het achterlaat. Dan projecteert het zichzelf naar de toekomst, terwijl het intuïtief voelt naar zijn toekomstige persoonlijkheid en de curve van bestemming, die het moet kiezen om te bewandelen in zijn komende leven. De ziel kiest zijn bestemming, terwijl het zijn toekomstkaart opstelt, gebaseerd op zijn behoefte aan verdere ontwikkeling. Maar deze keuze is niet in een vacuüm, maar hangt af van het materiaal, dat met ons beschikbaar is, dat het geërfd heeft uit het verleden. Terwijl het aldus kiest uit de voorbije energieën, die bevrijd zijn in vorige levens, moet het het avontuur binnengaan van een toekomstig leven.

Een groeiend beeld van zijn geheime zelf

Een Persoon, standvastig door het dwalen der werelden,
Ofschoon voor altijd hetzelfde in veel vormen,
Onherkenbaar door het uiterlijke denkvermogen,
Neemt onbekende namen aan in onbekende streken,
Prent door de Tijd op de aarde's versleten bladzijde
Een groeiend beeld van zijn geheime zelf,
En leert door ervaring, wat de geest wist,
Tot het zijn waarheid levend kan zien en God.

De vormen en de persoonlijkheid veranderen, maar de Persoon, de ziel vanbinnen sterft niet. Het volhardt in zijn reis in andere vormen en namen, zelfs ofschoon het denkvermogen de voorbije levens vergeten is en niet meer herkent. Het doel van deze reis is een constante groei, totdat het goddelijke zaad of de ziel in ons tot volheid komt en bloesemt door al zijn ontelbare ervaringen van leven naar leven. Dit gaat door, totdat het zijn eigen waarheid en God ontdekt. Deze ontdekking van de Waarheid en God is in feite een herontdekking. Ons denkvermogen heeft vergeten, wat de ziel altijd wist in zijn spirituele staat, vanwaar het zich onderdompelde in de duisternis van de schepping voor het grote avontuur van het bewustzijn.

Probleemspel van de geboorte

Opnieuw moeten zij het probleemspel van de geboorte onder ogen zien,
Het ziel's experiment van vreugde en smart
En denken en impuls, die licht werpen op de blinde daad,
En zich wagen op de wegen van omstandigheid,
Door inwendige bewegingen en uiterlijke scenes
Reizend naar het zelf door de vormen van de dingen.

Het doeleinde van onze ziel, die verschillende vormen en persoonlijkheden aanneemt door het proces van geboorte, is het oplossen van het grote enigma van de schepping. Dit probleem, dat het voor zichzelf neergezet heeft, is de manifestatie van het licht en de waarheid en het bewustzijn en de liefde en de vreugde van het Goddelijke in een wereld, waar juist zijn tegengestelden in overvloed lijken te zijn. De ziel moet nogmaals zijn deel ervaren van vreugde en verdriet, zich wagen in gebieden van onwetendheid en spelen met omstandigheden en uiterlijke scenes en innerlijke toestanden en door uiterlijke vormen navigeren naar de diepe ziel of Waarheid, die in alle dingen verblijft.

Slotopmerkingen

Dit is de logica en het proces van wedergeboorte. Het is om te groeien in bewustzijn, totdat het Goddelijke vanbinnen manifest is vanbuiten in al onze gedachten en spraak en wil en handelingen. Hiervoor moet de ziel door een verscheidenheid van ervaringen gaan, totdat het klaar is om de Oneindigheid te ervaren in eindige dingen en het Eeuwige in de dans van de Tijd, en zichzelf te kennen als onsterfelijk, zelfs terwijl het door de poorten gaat van geboorte en dood.

Interval tussen Geboorte en Geboorte, P. 294

Openingsopmerkingen

Na het verlaten van het lichaam gaat de ziel naar de psychische wereld, terwijl het door de mentale en vitale domeinen gaat. Vandaar rust het een tijdje, afhankelijk van de ervaringen, die het moet assimileren en de toekomst, waarop het zich moet voorbereiden.

Schepping's centrum

In schepping's centrum was hij gekomen.

Net zoals er een individueel centrum is, waar de ziel verblijft, zo heeft ook de schepping haar centrum, waar de Wereld-Ziel verblijft. Aswapati heeft deze ruimte bereikt.

Stilte van het aanvangspunt

De geest, die zwerft van stadium naar stadium,
Vindt hier de stilte van zijn aanvangspunt
In de vormloze kracht en stille vastigheid
En broedende passie van de wereld van de Ziel.

Het centrum van de schepping is een prachtige ruimte, waar de ziel naar terugkeert van zijn omzwervingen van het leven. Hier is de stilte, voordat het wereldspel begon, de ruimte, waar de vormloze kracht, die de werelden gebouwd heeft, broedt in de stille passie, voordat het spel der spelen begon.

Gemaakt en opnieuw gemaakt

Al wat gemaakt is en wederom weer ongedaan gemaakt,
Maakt de kalme standvastige visie van de Ene
Onvermijdelijk opnieuw, het leeft opnieuw:
Krachten en levens en wezens en ideeën
Worden voor enige tijd opgenomen in de stilte;
Daar vormen zij opnieuw hun doeleinde en hun strekking,
Hergieten zij hun natuur en hervormen hun vorm.

In deze stilte keren krachten en wezens en levens en ideeën terug om zich te heroriënteren en hervormen in de kalme en hardnekkige visie van de Ene. Zij ontdekken en hervormen hun doeleinde en de drang in het hart van de Ene en hergieten hun natuur en hervormen hun gedaante om zich zo aan te passen bij de evolutionaire behoeften van de toekomst.

Altijd veranderend groeien

Altijd veranderen zij en blijven, veranderend, altijd groeien,
En met het doormaken van een vruchtbare fase van de dood
En na een lange herstellende slaap
Nemen zij opnieuw hun plaats in in het proces van de Goden,
Totdat hun werk in de kosmische Tijd gedaan is.

De uiterlijke vorm en persoonlijkheid veranderen en groeien door de veranderende omstandigheden. De periode van de dood is in feite een stadium van vruchtbare slaap, gedurende welk de ziel zich opnieuw vormt en zich voorbereidt om nogmaals deel te nemen aan het grote avontuur van het leven en het proces van de Goden, die werken in de diepten van de schepping. De ziel zelf is als een god, die zijn reis moet voortzetten door de geboorte en de dood en de wedergeboorte, totdat het kosmische werk gedaan is en de schepping ontwaakt tot het Licht en de Schoonheid en Zaligheid, die erin verborgen is.

Vormende kamer

Hier was de vormende kamer van de werelden.

Hier was de kamer, waar toekomstige leven gevormd worden en de brede blauwdrukken uitgelegd worden.

Een pauze

Een interval was opengelaten tussen daad en daad,
Tussen geboorte en geboorte, tussen droom en wakende droom,
Een pauze, die nieuwe sterkte gaf om te doen en zijn.

Dit interval tussen geboorte en geboorte is als de tijd tussen twee dromen. De dood is maar een korte pauze en niet het einde van het leven. Deze pauze is noodzakelijk voor de ziel om zijn sterkte te herwinnen en door te gaan met het grote avontuur van het leven.

Stomme geboorteplaatsen

Daar voorbij lagen streken van heerlijkheid en vrede,
Stomme geboorteplaatsen van licht en hoop en liefde,
En wiegen van hemelse verrukking en rust.

De psychische wereld is niet de apex van de schepping. De schepping komt eindeloos op. Voorbij deze diepten en hoogten, waar onze ziel naar terugkeert of naartoe klimt, zijn er domeinen van vrede en heerlijkheid, waar licht en hoop en liefde stilletjes geboren worden en hemelse verrukking en rust samenkomen om de nieuwgeboren krachten van de schepping te wiegen.

Slotopmerkingen

Het geheime proces en het doeleinde van de dood en wedergeboorte is daarbij hier geopenbaard in sommige van de voorgaande passages.

De Kern van de Schepping, P. 294-295

Openingsopmerkingen

Aswapati heeft juist de kern van de schepping bereikt, de ruimte of het domein, vanwaar de ideeën en krachten in de schepping springen en waarnaar onze ziel terugkeert voor een verjongende slaap.

Eeuwig moment

In een sluimering van de stemmen van de wereld
Werd hij zich bewust van het eeuwige moment;
Zijn kennis, kaal gestript van de kleden van besef,
Kende door identiteit zonder gedachte en woord;
Zijn wezen zag zichzelf zonder zijn sluiers,
Leven's lijn viel uit de geest's oneindigheid.

Hier werd Aswapati gewaar van het eeuwige moment, vanwaar het spel begon. De stemmen van de wereld waren in slaap. Zijn kennis, die bevrijd was van de beperkingen van de zintuigen, die de vormen weven, kent dingen door de loutere identiteit zonder denken of woord. De sluiers van het denkvermogen en het leven, die de ziel bedekken, het ware zelf in ons, werden gescheurd en hij kon de lijn zien, die het eindige van de geest's oneindige scheidde.

De bron van alle dingen

Langs een weg van zuiver innerlijk licht,
Alleen tussen ontzagwekkende Aanwezigheden,
Onder het wakende oog van naamloze Goden,
Trok zijn ziel verder, een enkel bewust vermogen,
Naar het einde, dat altijd weer opnieuw begint,
Naderend door een stomme en kalme stilte
Naar de bron van alle menselijke en goddelijke dingen.

Terwijl hij langs een weg van zuiver innerlijk licht reisde en zich bewoog midden tussen naamloze Goden, die naar de reizende ziel keken, ging Aswapati over naar het eindpunt, dat weer begint door de nieuwe vormen en nieuwe geboorten. Terwijl hij naderde door een stomme en kalme stilte, bereikte Aswapati juist de bron van schepping, vanwaar alle menselijke en goddelijke dingen tevoorschijn komen in het kosmische spel.

De onsterfelijke Twee-in-Een

Daar ontwaarde hij, in hun machtige vereniging's evenwicht,
Het beeld van de onsterfelijke Twee-in-Een,
Eén enkel wezen van twee lichamen in omhelzing,
Een diarchie van twee verenigde zielen,
Gezeteld in diepe scheppende vreugde verzonken;
Hun trance van zaligheid onderhield de mobiele wereld.

Daar ontwaarde hij de Ziel van de schepping en de Natuur als een in een machtig evenwicht. Hij zag de gedaante van Iswara en Shakti als een in een onsterfelijke vereniging. Zij waren Een, ofschoon in twee vormen, die verenigd waren en samengevoegd in elkaar in een wederzijdse greep. Terwijl zij zaten in een diepe scheppende vreugde, ondersteunde hun trance van zaligheid de altijd bewegende, altijd veranderende wereld.

Slotopmerkingen.

Dit is de kern en de bron, van waaruit alles tot bestaan kwam. Het Zelf en de Natuur, Iswara en Shakti, de stabiele basis en de mobiele krachten, zijn altijd verenigd in de kern, ofschoon zij verschijnen als twee en gescheiden van elkaar, hier, in onze wereld.

De Wereld-Moeder, P. 295

Openingsopmerkingen

Voorbij Purusha en Prakriti, staat Kali, die de kosmische wervel beweegt, de Wereld-Moeder, wiens stappen de toekomstige Tijd bepalen. Zij moet de deur openen naar het Verdere voor Aswapati.

Ochtendschemering

Achter hen stond er Een in een ochtendschemering,
Die hen voortgebracht had uit het Onkenbare.

Achter de Twee-in-Een aanschouwde hij in de ochtendschemering, vanwaar de schepping ontspringt uit het Onkenbare, de Wereld-Moeder, uit wie de hele schepping gekomen was.

Zij waakt over de zoekende geest

Altijd vermomd verwacht zij de zoekende geest;
De waker op de opperste onbereikbare toppen,
De Gids van de reiziger van de ongeziene paden,
Zij waakt over de sobere nadering van de Allene.

Daar verblijft Zij op schepping's allerhoogste pieken. Zij houdt een wake op deze onbereikbare toppen, vanwaar Zij de zeldzame sobere reizigers bewaakt en begeleidt op het Pad naar het Verdere.

Zij regeert

Aan het begin van ieder vèrstrekkend vlak,
Door met haar vermogens de kosmische zonnen te doordringen,
Regeert zij, de inspirator van zijn veelvuldige werken
En bedenker van het symbool van zijn scene.

De machtige al-doordringende Godin is de allerhoogste voorbij de goden. Haar vermogen dringt door in de kosmische zonnen. Zij is de kosmische Energie, Shakti, die regeert en de veelvuldige werken inspireert, die uitgevoerd worden door de Natuur. De Natuur voert alleen uit, wat Zij symbolisch opgevat heeft en bedacht.

Boven hen allen

Boven hen allen staat zij, die alles ondersteunt,
De enkele almachtige altijd gesluierde Godin,
Van wie de wereld het ondoorgrondelijke masker is;
De eeuwen zijn de voetstappen van haar tred,
Hun gebeurtenissen het beeld van haar gedachten,
En heel de schepping is haar eindeloze daad.

Zij is het ultieme kosmische Vermogen, waarvan de wereld het ondoorgrondelijke masker is. Zij beweegt alle gebeurtenissen door Haar stille Wil. De Tijdperken veranderen, terwijl Zij beweegt, gelijk alle evenementen en gebeurtenissen eerst bepaald worden door Haar, voordat zij vormen aannemen en een vorm en naam dragen en in de schepping springen.

Een voertuig voor haar kracht

Zijn geest werd tot een voertuig van haar kracht;
Stilzwijgend in de peilloze passie van zijn wil
Strekte hij zijn gevouwen handen van gebed naar haar uit.

Aswapati ervaart haar kracht, die door zijn wezen koerst. Hij wordt bewogen door een onpeilbare passie, die geen stem kan uitdrukken. Alles, dat hij doet, is zijn gevouwen handen uitstrekken naar Haar in een gebaar van gebed.

Slotopmerkingen

Vorbij alle kosmische krachten, zelfs de kosmische Goden, die de verscheidene kosmische functies laten werken, staat de Wereld-Moeder, die op verscheidene manieren genoemd wordt als Kali, die de beweging van de Tijd zelf bepaalt. Terwijl zij het verleden in zichzelf absorbeert, opent zij de deuren naar het Verdere voor de zeldzaamste of zeldzame oprecht zoeker van de Geest.

Opening van de Sluier, P. 295-296

Openingsopmerkingen

De Wereldmoeder staat aan de deuren van het Onkenbare en alleen Zij kan de sluier openen, die de schepping scheidt van de Heer.

Soeverein gebaar

Dan, in een soeverein antwoord aan zijn hart,
Kwam er een gebaar als van weggeworpen werelden,
En uit haar gewaad's luisterrijke mysterie
Tilde een arm half gedeeld de eeuwige sluier.

Dan maakte in een soeverein gebaar van een, die inderdaad het allerhoogste Vermogen is over alle kosmische krachten, de Wereldmoeder, een gebaar, alsof zij de vermogens en krachten van de wereld gaf aan de grote tapaswi Aswapati. Terwijl hij haar kleding's glanzende mysterie aanschouwde, zag hij de Wereldmoeder haar arm verheffen en de eeuwige sluier verwijderen, die de Heer geworpen heeft tussen Zichzelf en de schepping.

Een licht, stil en onvergankelijk

Een licht verscheen, stil en onvergankelijk.

Een stil en onvergankelijk licht verscheen, terwijl zij haar armen verhief en de sluier opende.

Mystieke omtrek van een gezicht

Aangetrokken tot de ruime en lumineuze diepten
In het verrukkelijk enigma van haar ogen,
Zag hij de mystieke omtrek van een gezicht.

In dat licht aanschouwde Aswapati de mystieke omtrek van haar gezicht. Hij werd getrokken naar haar grote en lumineuze diepten, die hij gevoeld had achter haar verrukkelijke enigmatische ogen.

Overweldigd door haar

Overweldigd door haar onverbiddelijke licht en zaligheid,
Een atoom van haar onbegrensbare zelf,
Overmeesterd door de honing en bliksem van haar macht,
Geworpen op de kusten van haar oceanische extase,
Dronken van een diepe gouden spirituele wijn,
Slaakte hij vanuit de verscheurende stilte van zijn ziel
Een kreet van adoratie en verlangen
En de overgave van zijn grenzeloze denkvermogen
En de zelfgave van zijn stille hart.

Haar onverbiddelijke licht en zaligheid overweldigde Aswapati en hij voelde zichzelf als een atoom van haar grenzeloze Zelf. Hij werd beheerst door Haar vermogen en geworpen op de kusten van extase. Dronken van de gouden spirituele wijn van de allerhoogste Ananda wierp hij vanuit zijn stille zieldiepten een kreet van adoratie en verlangen. Terwijl hij zijn grenzeloze denkvermogen overgaf aan haar, gaf zijn stille hart zichzelf volledig aan haar.

Hij viel neer aan haar voeten

Hij viel bewusteloos voorover aan haar voeten neer.

Terwijl hij zichzelf volledig verloor in haar, viel Aswapati neer aan haar Voeten van glorie en zaligheid.

Slotopmerkingen

Hier eindigt de lange en enorme reis van Aswapati. Terwijl hij zich kronkelde door het complexe netwerk van krachten, heeft hij de voeten bereikt van de Goddelijke Moeder in haar aspect van het allerhoogste kosmische Vermogen, dat vanachter staat en alle dingen beweegt.

Slotopmerkingen voor het Canto

Aswapati's reis van opstijging door de Mentale vlakken leidde hem naar een toestand van onpersoonlijke kalmte en stilte en vrede. Maar daar kon hij het Wereldvermogen niet vinden, dat het kosmische spel begonnen was. Het besef van de wereld en haar geheime doeleinde bleven onbekend. Daarom duikt hij diep binnen zijn ziel, waar hij de lang gezochte clou vindt, de deur naar het ultieme Vermogen, dat deze wereld kan veranderen. Terwijl hij de ruimten van de psychische wereld oversteekt, bereikt hij juist de kern en fontein van de schepping, waar onze zielen terugkeren na de dood om alleen de lange reis te herstarten door veel levens. Na de dood gaan we terug naar de Goddelijke Moeder's schoot en vrede en zaligheid en terwijl we het verleden verjongen en assimileren, hervatten we onze reis naar de toekomst. Aswapati is daar zelfs aangekomen zonder dood. Hij is daar aangekomen door het vermogen van zijn tapasya en aanschouwt daar het duale aspect van de schepping

als een en voorbij hen de Wereldmoeder, die hem alleen kan begeleiden op de weg naar het Verdere.

EINDE VAN CANTO VEERTIEN